

Udvikling, Nogle kunne være modne til at komme ind paa Skolerne, naar de ere 17 Aar, Andre kunne det ikke engang, naar de ere 20 Aar —; men vi mene dog ialfald, at skal der gives Penge til Folkehøiskolerne og til fattige Mennefers Hjælp, saa skal der være noget Særligt, som borger for, at de komme ifølge deres eget Dnsse, og at de navnlig have naaet et saadant Standpunkt i deres Udvikling, at de fremfor Alt kunne forstaae, at der feiler dem Noget, og at de kunne sige til sig selv: Der er mange Leiligheder, hvor vi onste Klarhed, der er Noget, hvort vi netop fattes denne Klarhed, og denne gaae vi hen for at søge. Altsaa, for at faae Kjendtegn paa — eller rettere — for at faae Sikkerhed for, at den rette Hunger efter Klarhed over Livets Gaader er kommen tilstede, foreslaae vi 18 Mars Alderen. Vi have meent, at, hvad Ulemperne end ville blive, om de unge Mennefer ere for unge, eller om de ere for gamle, saa kunne vi dog forøvrigt ikke indsee, at de i 18 Mars Alderen skulde være for gamle. Jeg skulde ved samme Leilighed blot bemærke, om det ikke vilde være rigtig tillige at tilstaae Pige- og Karlehøiskoler en Understøttelse. Man siger vel, at Pige- og Karlehøiskoler for det Meste staae i Forbindelse med hinanden, og det er vel ogsaa for det Meste Tilfældet, men ikke altid. Jeg kjender ialfald Pige- og Karlehøiskoler, der staae alene, og jeg seer ikke, hvorfor de ikke skulde komme ind under Kategorien Folkehøiskoler. Det er blot Noget, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa.

Formanden: Jeg maatte maaskee gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem og et andet æret Medlem til § 21 under Nr. 2, er, skjøndt det bestaaer af to Dele, stillet som eet Vædringsforslag, saa at det vil blive afstemt under Et, og der vil ikke blive stent særligt over hvert af de to Stykker, da Vædringsforslaget ikke er betegnet

som to Forslag, og der ikke før Forhandlingernes Begyndelse er begjært deelt Afstemning.

Søyer-Møller: Det havde været min Hensigt at udtale mig med Hensyn til den grønlandske Mission, men jeg skal nu efter Omstændighederne indskrænke mig til en ganske kort Henstilling til det ærede Udvalg med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 52 angaaende Døvsstummeinstituttet. Jeg kan fuldkommen billige den Tanke, der ligger til Grund for dette Vædringsforslag, nemlig at ville afflasse den Tavle, som det har været gjort til Pligt for os at lade ombæres Confirimationsøndagen; men det forekommer mig, at der er noget Andet, som havde ligget ligesaa nær, nemlig at afflasse den Tavle, der efter Fundatsen af 29de Juli 1753 skal ombæres Nytaarsdag til Fordeel for Opfostringshuset. Skjøndt nu ethvert Bidrag af Statskassen til Opfostringshuset er ophævet, forekommer det mig dog, at der ligesaa vel er Anledning til at afflasse denne Tavle som den, der ombæres til Fordeel for Døvsstummeinstituttet. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke multgen til 3die Behandling af Sagen vilde optage dette Spørgsmaal.

H. C. D. Müller: Der er under Nr. 46 stillet et Forslag om Forøgelse af Stipendierne. Jeg observerede ikke igaar, at dette Vædringsforslag endnu ikke dengang var sat under Forhandling og kom derved allerede til at berøre det. Jeg mener nemlig med Hensyn til dette Forslag, som jeg allerede dengang sagde, at det er en lidt farlig Ting at forøge vore Stipendier ved Universitetet. De ere i Virkeligheden overordentlig store, men Traditionen om, hvor store de ere, er, om jeg saa maa sige, endnu større, og det forleder aabenbart en Masse Mennefer til at søge Universitetet, ikke af videnskabelig Interesse, men af Interesse for paa denne Viis at vinde en Levevei, og derfor forekommer det mig, at